

Flygtningenævnet stadfæstede i efteråret 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Etiopien. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører klanen Ogaden og er sunni-muslim af trosretning fra [...], Etiopien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har dog udtrykt sin sympati med ONLF eksempelvis ved at have lavet the til deres møder.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Etiopien frygter, at hun vil blive dræbt af de etiopiske myndigheder, da disse mistænker hende for at være medlem af Ogaden National Liberation Front (ONLF).

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at politiet en nat i [sommeren] 2013 opsøgte hendes og ægtefællens bopæl, hvor begge blev beskyldt for at være medlem af ONLF. Ansøgeren og ægtefællen blev udsat for fysiske overgreb, hvorefter ægtefællen blev taget med. To uger senere kom politiet endnu engang til bopælen, hvor de forlangte at få at vide, hvor ansøgerens ægtefælle var, ligesom de udsatte ansøgeren for fysiske overgreb. Ansøgeren blev kørt til sted, hvor hun i tre uger blev udsat for afhøring og tortur. Efter tre uger blev det sted, hvor ansøgeren blev tilbageholdt, angrebet. Der lød skud, og vagterne stak af, hvorefter ansøgeren kunne flygte. Hun løb hele natten og ankom til sin mosters bopæl. Den næste dag udrejste ansøgeren af Etiopien.

Flygtningenævnet kan ikke lægge nogen del af ansøgerens forklaring til grund.

Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om centrale forhold i sit asylmotiv, herunder hvor hun befandt sig, der hun fik mulighed for at flygte. Hun har således til oplysnings- og motivsamtalen forklaret, at hun befandt sig i sin celle, da hun hørte skud, og vagterne stak af, hvorefter hun kunne forlade stedet ad den uaflåste celledør, mens hun under asylsamtalen og nævnsbehandlingen har forklaret, at hun opholdt sig udenfor cellen, da soldaterne stak af, hvorefter hun kunne forlade bygningen af en åben dør. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at hun har forklaret afglidende på spørgsmålet om, hvorledes den tortur, som hun angiveligt var udsat for, fandt sted, ligesom hun ikke har kunnet fremkomme med oplysninger om, hvordan torturen påvirkede hende. Hendes oplysninger om tortur vurderer nævnet på den baggrund er konstrueret og ikke selvoplevet. Endelig har ansøgeren forklaret divergerende om rejsedokumenterne, idet hun til oplysnings- og motivsamtalen forklarede, at agenten foreviste både pas og billetter, mens hun under asylsamtalen og under nævnsbehandlingen har forklaret, at hun ikke ved, hvilke dokumenter, der blev anvendt, idet hun ikke så disse. Nævnet finder herefter efter en samlet konkret vurdering, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort sit asylmotiv og således ikke sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Etiopien risikerer forfølgende efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller har behov for beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”